

ת"פ (ראשון לציון) 50917-02-22 - מדינת ישראל נ' זיו מלכה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 50917-02-22 מדינת ישראל נ'
מלכה(עצור/אסיר בפיקוח)

לפני כבוד השופט טל ענר

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם זיו מלכה

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע, ביום 19.7.2023, על פי הודאתו (אך לאחר שנשמעו עדים), בעבירות **חבלה חמורה**, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק; **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 17.2.2022 בשעה 01:30 בילה הנאשם במועדון "מאמי בר" בראשון לציון. באותו מועד נכח במקום גם המתלונן. הנאשם ניגש אל המתלונן, התקרב אליו ושאל אותו מדוע הוא מסתכל עליו, אך המתלונן לא הבין את פשר השאלה וניסה להרגיע את הנאשם שבתגובה אמר למתלונן "בוא צא החוצה". בשלב זה, אדם אחר הרחיק את הנאשם מהמתלונן, אך סמוך לאחר מכן ניגש הנאשם בשנית והכה באמצעות ידו השמאלית את המתלונן בפניו. האחר ואנשים נוספים הפרידו ביניהם ואז נטל הנאשם כוס זכוכית שהייתה מונחת על שולחן לצדו, התקרב למתלונן וזרק את הכוס בחוזקה על ראשו.
3. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלונן חתך חוצה שריר באורך 4.5 ס"מ במצח אשר הצריך הרדמה מקומית ותפירה. כשבוע לאחר מכן בוצעה למתלונן בדיקת סי.טי. בה התגלה בראשו שבר דחוס והוא אושפז במחלקה נירוכירורגית.
4. הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר של שירות המבחן. על פי התסקיר מדובר בנאשם בן 37, נשוי ואב לתינוק, מתגורר עם אשתו ובנו ושני ילדים של בת הזוג מנישואים קודמים. הנאשם עובד במכון רישוי לרכב. בעבר (בהיותו קטין) היה הנאשם מעורב בפלילים ונשר ממערכת החינוך ובהמשך קיבל פטור משירות צבאי. בגיל 21 ריצה עונש מאסר קצר ולאחר ששוחרר, לדבריו,

החליט לערוך שינוי בחייו, החל לעבוד בקביעות ומאז מתפקד באופן תקין וקיים אורח חיים נורמטיבי. בהיותו בן 32 נפצע הנאשם בתאונת דרכים, נפגע בגבו והיה מרותק למיטה כ-8 חודשים. הפציעה מלווה אותו בשנים שחלפו מאז הן מבחינה פיזית והן בסימפטומים פוסט טראומטיים.

5. שירות המבחן דיווח כי במהלך הליך המעצר בתיק הנוכחי שולב הנאשם בקבוצת עצורי בית ושיתף פעולה באופן תקין עם הטיפול שהוצע לו. בהתייחסותו לביצוע העבירות, שלל הנאשם כוונה לפגוע פיזית במתלונן. לדבריו, המתלונן פנה אליו באופן אותו תפס כמטריד ומתגרה, וביקש ממנו לצאת החוצה לשוחח אך המתלונן סירב והמשיך להתנהג באופן מתגרה ולכן פעל כלפיו באלימות. הנאשם הביע חרטה על מעשיו אולם צמצם את חומרת הפגיעה במתלונן. הנאשם מסר כי בדיעבד הבין שפעל באופן אימפולסיבי ומבלי להפעיל שיקול דעת, והדגיש את חריגות האירוע ביחס להתנהלותו לאור חייו הבוגרים בשנים האחרונות.

6. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית מחודש מאי 2024 ועד כה הגיע למפגשים שהתקיימו. שירות המבחן העריך כי נוכח מאפייניו האישיים והטיפוליים של הנאשם קיים סיכון בינוני למעורבותו בהתנהלות אלימה בעתיד. שירות המבחן התרשם שבמצבי דחק מסוימים, בהם הנאשם חווה פגיעה בדימוי העצמי והגברי, הוא עלול לפעול באופן אימפולסיבי ולהתקשות לשלוט בתגובותיו. מנגד, צוינו מאמציו של הנאשם בתחום התעסוקה, קשריו המשפחתיים הקרובים והתומכים, לרבות מערכת היחסים הזוגית הנוכחית, ושיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן במסגרת האבחון וההליך הטיפולי.

7. לאור האמור סבר שירות המבחן כי קיימת חשיבות, לצורך הפחתת הסיכון לטווח הארוך, להמשיך בהליך הטיפולי. הומלץ על העמדת הנאשם במבחן ולצד זאת להטיל ענישה קונקרטיה בדמות צו של"צ בהיקף 200 שעות.

8. בטעוניה לעונש עמדה המאשימה על חומרת האירוע. המאשימה הדגישה כי מדובר בתקיפה חסרת פשר, ללא התגרות כלשהי של המתלונן. נטען כי הנאשם פגע בגופו של המתלונן ובביטחונו והודגשה החומרה אותה מייחסים בתי המשפט, לרבות בית המשפט העליון, לעבירות אלימות במקומות בילוי ובכלל. המאשימה הזכירה את חומרת החבלה שנגרמה למתלונן ובהתבסס על פסיקה שהוגשה, עתרה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר. המאשימה סבורה שאין לקבל את המלצת שירות המבחן ואין הצדקה לסטות ממתחם הענישה. בתוך מתחם הענישה מבקשת המאשימה למקם את הנאשם בחלק התחתון ולגזור עליו 16 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נלווים.

9. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע אלים נקודתי, על רקע שתיית אלכוהול, ומבלי שהנאשם התכוון לגרום חבלה חמורה. נטען כי הפסיקה שהוגשה ע"י המאשימה עוסקת במקרים חמורים יותר, לרבות מקרים בהם נאשמים נקטו באלימות חוזרת ונשנית ומקרים בהם התוצאה הייתה חמורה יותר. גם ההגנה הפנתה לפסיקה, וטענה על בסיסה שמתחם העונש ההולם נמוך בהרבה מכפי שעותרת המאשימה. מכל מקום, ההגנה סבורה שיש לסטות ממתחם הענישה מטעמי שיקום ולאמץ במלואה את המלצת שירות המבחן. הסנגור הדגיש את התקופה הארוכה בה היה הנאשם נתון במעצר, באיזוק אלקטרוני או בהגבלות אחרות. כמו כן צוין שהאירוע אינו מלמד על אורחות חייו ושהוא מנהל אורח חיים נורמטיבי מזה שנים רבות.

10. הנאשם הביע צער על מעשיו ואמר שהדברים לא יחזרו על עצמם.

דין והכרעה

11. מתחם הענישה ייקבע, בהתאם להוראות החוק, על פי עיקרון ההלימה תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
12. הנאשם במעשיו פגע בשלמות גופו של המתלון, בכבודו ובביטחונו האישי. בעקבות ויכוח של מה בכך תקף הנאשם באופן פתאומי את המתלון, השליך לעבר ראשו כוס זכוכית וגרם לו לחבלות לא פשוטות המפורטות בכתב האישום. בניגוד לטענת הסנגור, עובדות כתב האישום אינן מציינות שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירה. מכל מקום איני סבור שאם אכן כך היה, הדבר מהווה טענה לקולא.
13. הפגיעה במתלון באה לידי ביטוי בדבריו בפני על הכאב והסבל שנגרמו לו (פרוטוקול עמ' 18 שורה 25 ואילך). בנוסף סיפר המתלון שביום האירוע עבד במשטרה כבלש ובעקבות האירוע וההתדרדרות במצבו הבריאותי, התפטר מהמשטרה ונאלץ לוותר על המשך הקריירה בארגון כפי שתכנן. בנוסף עולה מהצהרתו הכתובה שהוגשה לתיק כי הוא הוא סובל מכאבי ראש כרוניים ומתסמיני פוסט טראומה, חווה קשיים בסיטואציות חברתיות וכדבריו, "המחשבות על האירוע רודפות אותי ומציפות אותי מפעם לפעם".
14. לאור האמור עד כה, בשים לב לטיב הפגיעה במתלון ולנזק שנגרם לו, לשימוש שנעשה בחפץ מזדמן (כוס זכוכית), השלכת הכוס לעבר אזור רגיש בגוף והעובדה שהנאשם השליך את הכוס לאחר שסטר למתלון קודם לכן ולאחר שנוכחים במקום הפרידו ביניהם - אני סבור שמידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו הייתה משמעותית.
15. נכתב רבות בפסיקת בית המשפט העליון על הצורך לבער את תופעת האלימות, בדגש על אלימות שמתלקחת בעקבות ויכוחים סתמיים, במקומות בילוי או בסביבתם, ולא פעם על רקע צריכת אלכוהול. בהתאם לכך נקבעו בפסיקה מתחמי ענישה בהתאם לנסיבות הפרטניות של כל מקרה ומקרה, הכוללים רכיבי מאסר בפועל (ממשי או בעבודות שירות) גם ברף התחתון של המתחם.
16. פסקי הדין עליהם הסתמכה המאשימה ברובם אינם תואמים את ענייננו. כך למשל, בעניין **מלינובסקי** (עפ"ג 1050-09-20), הנאשם היכה במתלון במכות אגרופ רבות בכל חלקי גופו. מדובר היה בתקיפה אגרסיבית ביותר וממושכת שגרמה למתלון למספר שברים בלסת התחתונה. בעניין **גרמבק** (ת"פ 30339-06-20), דובר גם כן בתקיפה אגרסיבית במכות אגרופ רבות לראש ולפנים ולחבלות קשות יותר, ובמספר חלקי גוף. בעניין **רביבו** (עפ"ג 32504-04-11), מדובר בנאשם שתקף נהג מונית במכות אגרופ בפניו ולאחר מכן שבר על ראשו כוס זכוכית. גם במקרה זה התקיפה הייתה משמעותית וממושכת יותר ובנוסף מדובר שם בנאשם בעל עבר פלילי בעבירות אלימות.
17. הפסיקה אליה הפנתה ההגנה אף היא אינה תואמת במלואה את ענייננו. בכל המקרים אליה היפנה הסנגור דובר בעבירות אלימות קלות יותר כגון עבירת תקיפה הגורמת חבלה ועל כן אין לגזור מפסקי דין אלה גזירה שווה לענייננו.
18. בעיצוב מתחם הענישה נעזרתי בפסקי הדין הבאים בהם נגרמו חבלות בחומרה דומה:
· עפ"ג (מחוזי מרכז) 42992-03-18 **מדינת ישראל נ' ברכה** (29.4.19) בו קבעה ערכאת

הערעור במקרה בו היכה הנאשם במתלון באגרופים בפניו וגרם לשברים בארובת העין ובסינוס, מתחם ענישה שתחתיתו במספר חודשי עבודות שירות (פסקה 8 לפסק הדין) וזאת בעבירה על סעיף 333 לחוק העונשין.

· עפ"ג (חיפה) 21185-12-18 סעד נ' **מדינת ישראל**, 3.1.19 - הנאשם הורשע בחבלה חמורה בגין בגרמת שבר בארובת העין במכות אגרופ. נקבע בערכאה הדיונית מתחם ענישה שתחתיתו במספר חודשי עבודות שירות, וערכאת הערעור אף הקלה בעונש.
· עפ"ג (ת"א) 48801-03-21 מזר נ' **מדינת ישראל** (10.5.21), בו נקבע מתחם שתחתיתו בתשעה חודשי עבודות שירות בעקבות הרשעה בעבירת חבלה חמורה כשהנאשם גרם באמצעות אגרופ בפנים לשבר באף וחבלות בעין.

19. הבחנה חשובה בין המקרים הנ"ל (ומקרים אחרים בפסיקה שהוגשה) לבין ענייננו היא ההבחנה בין חבלות שנגרמו מהכאה ישירה של אדם אחר, לעיתים חוזרת ונשנית, לבין חבלה שנגרמה מהשלכת חפץ קשיח לעבר המתלון כמו בענייננו. להשקפתי, גם אם החבלה שנגרמה דומה בסופו של דבר במאפייניה, קיים הבדל מסוים במידת האשם בין מי שמכה אדם אחר באופן ישיר, לעיתים במספר מכות מהן יכול הוא לחדול בכל שלב, לבין מי ש"משגר" מידו חפץ, כשמקום הפגיעה וחומרת התוצאה באחריותו, אך לא בהכרח בשליטתו.

20. **לאור האמור עד כה מצאתי כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין 20 חודשי מאסר בפועל.**

21. באשר לגזירת העונש בתוך המתחם, גם המאשימה שותפה לדעה שיש לגזור את העונש בחלק התחתון של המתחם. מכל מקום, לקחתי בחשבון את הודאת הנאשם, הגם שניתנה לאחר שנשמעו ראיות, את עברו הפלילי הישן של הנאשם ואת העובדה ששיקם את חייו וניהל אורח חיים נורמטיבי במשך תקופה ארוכה עד להסתבכות הנוכחית. שקלתי גם את שיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך הטיפולי שהוצע לו בשירות המבחן, ואת נסיבותיו האישיות, לרבות המצב הבריאותי והנפשי הכרוני עימו הוא מתמודד.

22. לא אוכל לאמץ כלשונה את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם עבודות של"צ. מעבר לעובדה שמדובר בהמלצה בלבד, שאינה מחייבת את בית המשפט, סבורני כי אין היא נותנת משקל מספיק לצורך ברכיב גמולי משמעותי בגזר הדין, בשים לב לנזקי המתלון, ובנוסף אין היא מתיישבת עם חלקים מדאיגים בתסקיר עצמו, לפיהם אין לשלול התנהגות מסוכנת עתידית של הנאשם אם ייקלע למצבי דחק.

סיכום

23. לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. **שישה חודשי מאסר בפועל.** הנאשם ירצה עונש זה בעבודות שירות. מקום הריצוי כאמור בחוות דעת הממונה מיום 7.7.24, ותחילת ריצוי העונש ביום 18.9.24. הנאשם מוזהר בחובתו למלא אחר הוראות הממונה, אחרת יהיה חשוף לסנקציות, לרבות הפסקת עבודות השירות וריצוי מאסר ממשי.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור תוך שנתיים מהיום עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. צו מבחן למשך שנה.

ד. פיצוי למתלונן בסך 7,500 ₪. הפיצוי ישולם תוך 60 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז, תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"ד, 16 יולי 2024, במעמד הצדדים.